

en Ændring i Grundloven. Jeg er sikker paa, at det er i Overensstemmelse med den store, almindelige Vælgerbefolkning, hvad enten den bor i Byen eller paa Landet. Og naar der er talt om, at vi, der navnlig repræsentere Landet, ville mene, at Byerne fik for meget i Forhold til Landet ved den Udvidelse, her er foreslaaet, se vi ikke saa smaaligt paa det. Men en Betragning har stedse været gjort gældende, saa ofte man har forhandlet om disse Spørgsmaal, og det er den, at det har aldrig været Meningen, at Kredsene absolut skulle være lige store. Man har i den grundlovgivende Rigsforsamling og ogsaa senere, naar man har behandlet disse Spørgsmaal, taget Hensyn til Vejlængden, til Hederne og den spredte Bebyggelse, og derfor mener jeg, at det kan ikke skade, om man ogsaa her tog et saadant Hensyn. Hvad Fordelingen af Kredsene i det enkelte angaar, skal jeg ikke opholde mig derved. Det bliver der Lejlighed til for det Udvalg, der faar med denne Sag at gøre. Men jeg vil slutte med at udtale som mit Ønske, at det maa blive en virkelig midlertidig Foranstaltning, ikke en midlertidig Foranstaltning, der kommer til at strække sig ud over mere end et Valg, thi saa tror jeg, at Midlertidigheden er borte.

Johan Knudsen: I min Tale forleden under Finanslovbehandlingen hævdede jeg, at en Omlægning af Folketingsvalgkredsene og en Forøgelse af deres Antal kun vilde blive en ringe og tarvelig Hjælp mod den Uretfærdighed, at de politiske Partier ikke her i Tinget repræsenteres i Forhold til deres Styrke. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) i, at Retfærdigheden kun kan naas ved Forholdstalsvalg i store Kredse, og min lille Gruppe vil derfor principielt fastholde Nødvendigheden af Indførelse af Forholdstalsvalg. Men Forholdstalsvalg kræver en Grundlovsændring, og vi mene derfor, at dette er Vejen, som bør betrædes. Først hvis denne Vej viser sig ufarbar, vil en Omlægning og en Forøgelse af Kredsene, der jo kun er et lille Surrogat for Retfærdigheden, synes akceptabel. Hvis det foreliggende Lovforslag vedtages, vil det blot bevirke en forholdsvis ringe Forskydning mellem Partierne; Uretfærdigheden bliver tilbage, den Uretfærdighed, at det teoretisk set og for den Sags Skyld ogsaa praktisk set ikke er nogen Umulighed, at et stort Parti, ja, hvad værre er, at en betydende Samfunds-

klasse slet ikke bliver repræsenteret i det folkevalgte Kammer. Det glædede mig derfor i Gaar at høre den højtærede Indenrigsminister udtale, at Regeringen vilde sætte al Energi ind paa at forsøge paa en Grundlovsforandring. Naar de Radikales Forslag om en Grundlovsændring om et Par Dage kommer til Behandling, skal jeg nærmere komme ind paa Sagen.

Til det foreliggende Lovforslag har jeg kun at gøre ganske faa Bemærkninger. Jeg skal ikke komme dybt ind paa Forslagets Detailler; det maa blive et kommende Udvalgs Sag nærmere at drøfte dem. Kun maa ogsaa jeg i Forbigaaende nævne Lejrekredsen, der jo ønskes bevaret uforandret. Her har i Tinget ofte, ogsaa fra radikal Side, været talt om det skræmmende Misforhold, der fandtes mellem Vælgerantallet i Lejrekredsen og Vælgerantallet i de øvrige Kredse. Til min Forbavselse ser jeg, at den højtærede Regering ikke ønsker dette Misforhold rettet. Der staar i Motiverne, at man har villet vogte sig for helt at sløjfe nogen Kreds. Men jeg ser heller ikke, at dette er nødvendigt, idet Lejrekredsens Nabokreds, Roskilde, har 25,132 Indvaanere, medens Lejrekredsen, som bekendt, kun har godt 12,000. Ved at give Lejrekredsen nogle af Roskildekredsens Indbyggere vilde i alt Fald det værste Misforhold blive hævet. I Bemærkningerne til Lovforslaget siges der, at man med Hensyn til Kredsomlægningen for Hovedstaden og Omegn har holdt sig for Øje saa lidt som muligt at omskabe de nuværende Kredse. Princippet er sikkert rigtigt, men jeg synes, at man har været uheldig med at gennemføre det. Princippet for en midlertidig Omlægning burde dog være det, at der gøres mindst mulig Forandring i den nuværende Ordning, hvilket for Københavns Vedkommende vil sige, at Kredsbetegnelserne ikke som foreslaaet radikalt forandres, men at den nuværende Kredsbetegnelse bevares der, hvor den største Del af den gamle Kreds's Vælgere gaar hen. Men dette sker ikke efter Lovforslaget. Naar f. Eks. af de 25,000 Indbyggere, der nu findes i Københavns 1ste Kreds, mere end 19,000 slaas sammen med 4,500 fra Københavns 3die Kreds, burde denne Kreds ubetinget bevare Navnet 1ste Kreds og ikke kaldes Københavns 4de Kreds. Eller naar ca. 24,000 Indbyggere af de 33,000, der nu findes i Københavns 12te Kreds, udskilles som særlig Kreds, er der ingen Mening i, at denne Kreds faar Navnet Københavns 18de Kreds, den bør bevare Navnet Kø-